

ler. Det ærede Medlem spurgte om, hvorledes det forholdt sig med, at Postbudene havde faaet Lønningstillæg, men Telegrafbudene ikke. I den Henseende skal jeg oplyse, at Postbudene lønnes med en fast ansat Løn efter deres forskjellige Klasser, og at deres Lønningstillæg som Følge deraf er ligefrem loubunden, hvorimod Telegrafbudene lønnes af en samlet Sum. De have ikke desto mindre opnaaet ikke saa liden Forbedring i deres Vilkaar. Der blev i Fjor tilstaaet Telegrafbudene her i Kjøbenhavn fri Uniform, som de tidligere have maattet skaffe sig selv; der blev ogsaa tilstaaet Gytratelegrafbudene et Lønningstillæg fra 300 til 350 Kr. om Aaret, altsaa af 50 Kr. om Aaret, og paa Finantslovsforlaget for i Aar er der under § 6, II, 2, a i den Sum, som der er opført, et Beløb, som finder sin Forklaring i Anmærkningerne, og hvis Bestemmelse er at forbedre de udenbys Telegrafbudenes Løn med 50 Kr. om Aaret. Jeg skal derfor ikke benegte Muligheden af, at disse Bestillingsmænd kunde krænge til bedre Vilkaar, men jeg bemærker blot, at de i de senere Aar have faaet forhøjet Løn. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) udtalte sig anerkjendende om Statsbanebygning, og det glædede mig i det Hele fra flere Sider i denne Sal at bemærke, at Statsbanebygning havde almindelig Tilslutning. Det glædede mig saa meget mere, som Ministeriet virkelig er betænkt paa ved Udviklingen af vore Jernbaner at gaa over til denne Slags Bygning. Jeg skal imidlertid ikke her komme nærmere ind paa de Grunde, som have bevæget Ministeriet dertil, det vilde maasse spørre noget for vidt i dette Dieblik, og jeg skal heller ikke nærmere betegne de Maader, hvorpaa man har tænkt sig den udført. Men naar det ærede Medlem har ment, at Statsbanebygning vel er overordentlig god, men at man ikke maatte stille noget Krav til de paagjældende Egne, det skulde i hvert Fald være fuldstændig frivilligt, saa veed jeg ikke, om det ærede Medlem har ment dette saaledes, at det skulde være hver enkelt Beboers frivillige Bidrag, der skulde søges, eller om man skulde søge frivillige Bidrag af Amtskommunerne. Jeg tror ikke, at Bidraget vilde have noget syndeligt Værd, naar man skulde søge det hos de Enkelte; man maatte søge det hos Amtskommunerne, og jeg ser ikke rettere end, at denne Myndighed, der har Omsorg for Udviklingen af de øvrige Kommunikationsmidler, navnlig Beveesenet, ikke ogsaa skulde have Interesse for det fuldkomneste Kommunikationsmiddel, vi have, nemlig Jernbanerne. Imidlertid er det endnu ikke taget under Overveelse, hvorledes man vil gaa frem ved Overgangen til Statsbanebygning. Det er jo muligt, at der kan findes Egne, hvor man vil finde det rigtigt at kræve et lille Bidrag af Beboerne, men at det skulde være et Anliggende, der ikke angik Amtskommunerne, kan jeg ikke erkjende. Det ærede Medlem klagede over den

Hjælp til Bygning af de saakaldte Bogterhus-Holdepladser, som Jernbanebestyrelsen har forlangt. Jeg skal i den Anledning bemærke, at ved Expropriationskommissionsforretningerne bliver der jo gjort Forslag om de Holdepladser, man anser for at være tilstrækkelige med Hensyn til Behøvet paa de enkelte Steder. Naar nu Beboerne af de Egne, der ligge fjernere fra saadanne Holdepladser, have attraaet at komme i nær Forbindelse med Jernbanen, er Jernbanebestyrelsen som en Indrømmelse til disse Beboere gaaet ind paa den Foranstaltning, at, hvis de selv vilde bygge et saabant Ly, vil Administrationen drage Omsorg for, at der paa disse Steder bliver gjort Holdt, og at der bliver meddelt den, der har Tilsyn med Stedet, Billetter til enkelte Steder. Man havde troet derved at imødekomme Beboernes Onske; men denne Imødekommen er ikke bleven paaskjønnet. Det er imidlertid ikke let muligt at gaa videre i den Henseende, og navnlig vil det ikke være muligt at træffe den Foranstaltning, at Billetter til længere bortliggende Stationer kunne udleveres paa disse Steder. Det vilde kræve en Bestillingsmand, der kunde føre Regnskab, og dette vil fordyre Foranstaltningen paa en saadan Maade, at man ikke vil kunne indrømme dens Gjennemførelse. Dette er Grunden, hvorfor der paa disse Steder kun findes Billetter til enkelte Stationer, hvorved jeg dog maa bemærke, at der i den sidste Tid er sket den Forbedring for Befolkningen, at disse Billetter kunne benyttes til 2 Sider, hvor der omtrent er lige langt til Stationerne paa begge Sider; men videre vil det for Dieblirket efter Omstændighederne ikke være muligt at gaa. — Det ærede Medlem talte om, hvor vidt Administrationens Berettigelse gik til at meddele Koncession paa Benyttelsen af Kystarealer til Inddæmnings- eller lignende Foretagender. Han mente, at disse Arealer maatte betragtes som Domæner, og at Grundlovens Bestemmelser om, at Domæner ikke maa sælges uden ifølge Lov, fik Anvendelse paa disse Arealer. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har en rigtig Opfattelse af disse Forhold. Der er i Virkeligheden ikke Tale om nogen Domeneieendom paa disse Strækninger. Staten udøver en Højhedsret over disse Arealer, og det er i Kraft af den, at det fra gammel Tid har været Skik at give Disposition over dem ved kongelig Resolution. Det har været Tilfældet fra Aarhøjs Tid, og det er Tilfældet endnu, at Koncession til Benyttelse af disse Arealer ved Inddæmning meddeles ved kongelig Resolution. Nu skal jeg gjerne gjøre det ærede Medlem en Indrømmelse, og det er den, at adskillige af disse Foretagender hverken have viist sig særdeles fordelagtige for dem, der have udført dem, eller af den Interesse for Staten, som man har troet. Jeg skal tilføje, at disse Foretagender paa enkelte Steder have været til ikke ringe Besvær for de omliggende Distrikter, men dette vil have til Følge, at In-